

den nederst paa Forslaget, men nu har den højtærede Trafikminister taget den op som Nr. 7, og maaske vil Udvalget — det vil vel blive ny Folk, der komme der — komme til Erkendelse af, at her er en Egn, der trænger haardt, og derfor rykke den op til Nr. 3. Det vilde jeg være glad ved, men jeg skal altsaa foreløbig anbefale Banen til det høje Tings Velvillie.

L. Rasmussen (Ribe A. 4. V.): Skønt jeg repræsenterer en af de Kredse af Landet, som maaske ere allerstærkest interesserede i det her foreliggende Forslag, skal jeg dog for nærværende Tid fatte mig meget kort om Forslaget. Jeg interesserer mig nemlig mere for hurtigt at faa en Ende paa denne Forhandling og faa Sagen i Udvalg og Loven vedtagen end for at føre en lang Forhandling ved første Behandling, og jeg tror, de vidtstrakte Egne, som ere interesserede i Forslaget, kræve og kræve med nogen Ret, ja med stor Ret af Rigsdagen, at den anstrenger sig for at faa denne Sag ført igennem. Det har ingenlunde ringe Betydning for disse Egne, om Forslaget bliver færdigt i Aar eller ej, og jeg er tilbøjelig til at tro, at selve Lovgivningsmagten i Virkeligheden ogsaa er interesseret i at komme til en Ende med Sagen.

Der er egentlig 4 af de her foreslaaede Baner, der have særlig Interesse for den Valgkreds, jeg repræsenterer, og det er Privatbanerne Nr. 25, 26 og 27 og Statsbanen fra Funder eller Silkeborg over Grindsted til Bramminge. Det var særlig denne sidste, den ærede første Taler opholdt sig ved, og jeg kan i meget slutte mig til hans Udtalelser, navnlig til hans Bestræbelser for at faa den flyttet noget mere frem i Rækken af de Statsbaner, der skulle anlægges, om jeg end ikke kan gøre mig solidarisk med ham med Hensyn til Begrundelsen. For naar han f. Eks. urgerer som saa, at der egentlig ikke kan bygges andre Baner i Jylland, inden denne Bane er bygget, tror jeg, han gaar for vidt. Og jeg tror, han næsten kom ud i det komiske, naar han argumenterede derhen, at den skulde i nogen Grad blive et Universalmiddel mod Stivsyge hos Svin og andre Husdyr. Ellers

mener jeg, at hele hans Betragtning er rigtig.

De specielle Bemærkninger, han gjorde om denne Bane, kan jeg ogsaa slutte mig til. Navnlig var det jo en Station ved Stenderup i Stedet for en Holdeplads, han talte om. Jeg synes ogsaa, at Stenderup vil blive en saa betydelig Plads, at den har Krav paa at faa en virkelig Station. Den ligger ganske vist ikke i min Valgkreds, men den ligger dog saa nær, at jeg kender Forholdene ret godt. Yderligere vil jeg anbefale det eventuelle Udvalg og ogsaa den højtærede Minister at overveje, om det ikke kunde være rigtigt, naar man, hvad jeg tror, man vil komme til, lægger en Station ved Stenderup, at man saa samtidig dermed etablerede en Holdeplads mellem Grindsted og Stenderup. Her er en af de Egne, som ere i stærkest Opkomst baade i den ene og den anden Retning. Der er intet andet Omraade af samme Størrelse, der har et saadant Forbrug og en saadan Produktion. Hertil kommer, at ved Siden af Banen ligger Egnens største Tørvemose. For saa vidt man lægger en Holdeplads der, bliver der Anledning til at kaste et transportabelt Spor langs med denne Mose og derved bringe de overordentlig rige Tørvelejer i nem og bekvem Forbindelse med Omegnen.

Mere har jeg ikke at sige om denne Statsbane. Jeg skal heller ikke gøre mange Bemærkninger om de tre andre Baner. De have for Resten været for her før, i alt Fald for en Del. Jeg skal kun sige, at jeg er fuldt ud enig med Kommissionen og med Ministeren i disse Forslag, hvad Linierne angaa. Jeg har ikke den Glæde i den Henseende at være enig med det ærede Medlem for Vonsild (Jessen), som jo i Gaar rettede et stærkt Angreb paa Kommissionen for dens Forslag. Men jeg skal slet ikke komme ind paa det. Det er jo ikke saa mange Aar, siden vi havde en Debat om det samme, og en Gentagelse af det, der blev sagt den Gang, tror jeg ikke vilde interessere Tinget. Mig vilde det i alt Fald ikke interessere, og det vilde kun tjene til at forhale Sagen. Jeg skal kun sige, at naar det ærede Medlem f. Eks. sagde, at Gen-